

ΛΟΓΟΣ ΚΑΤΗΧΗΤΗΡΙΟΣ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΝΑΡΞΕΙ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

+ Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ

ΕΛΕΩΙ ΘΕΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ - ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,
ΧΑΡΙΣ ΕΙΗ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ,
ΠΑΡ' ΗΜΩΝ ΔΕ ΕΥΧΗ, ΕΥΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΩΡΗΣΙΣ

Αδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Οἱ τά πάντα καλῶς διαταξάμενοι Θεῖοι Πατέρες ἐθέσπισαν ὅπως τῆς μεγάλης ἐορτῆς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου προηγήται περίοδος ἀσκήσεως καί πνευματικῆς καθάρσεως, διαρκείας τεσσαράκοντα ἡμερῶν. Ἡ ἄσκησις πραγματοποιεῖται καί διά τοῦ περιορισμοῦ τῶν τροφῶν, δηλονότι τῆς νηστείας, ἀλλά κυρίως διά τῆς ἀποχῆς ἀπό τό κακόν. Τονίζει χαρακτηριστικῶς ὁ ἱερός ὕμνογράφος ὅτι ἀληθῆς καί εὐπρόσδεκτος ἀπό τόν Θεόν νηστεία εἶναι ἡ τῶν κακῶν ἀλλοτριώσις, ἡ ἐγκράτεια γλώσσης, ἡ θυμοῦ ἀποχή, ὁ χωρισμός ἀπό τῶν κακῶν ἐπιθυμιῶν, τῆς καταλαλιᾶς, τοῦ ψεύδους καί τῆς ἐπιπορκίας, ἡ ἐπανόρθωσις τῆς ἀδικίας, ἡ δίωξις τοῦ ἐμπαθοῦς λογισμοῦ, ἡ θερμή ἐξομολόγησις, ὁ καθαρισμός τῆς συνειδήσεως, "ἥς οὐδέν ἐν κόσμῳ βιαιότερον", ἡ ἐγκράτεια ἀπό "παθῶν βλαβερῶν, ἀπό φθόνου καί μίσους, ἀπό πάσης κακίας", ἡ ἀποφυγή τῆς "ἐκτροπῆς τοῦ νοός", ἡ ὁμολογία τῶν ἐσφαλμένων· ὅτι "ἐγγύς ἐπί θύραις ὁ Κριτής ἐστίν", ὁ ἐτάζων καρδίας καί νεφρούς, "ὁ πανταχοῦ παρῶν καί τά πάντα πληρῶν" (Μέγας Κανὼν Ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης).

Ἡ σωματικὴ ἄσκησις σκοπὸν ἔχει τὴν κάθαρσιν τοῦ νοῦ καί τὴν προσήλωσιν αὐτοῦ εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ταυτοχρόνως, καί εἰς τὴν ἀγάπην τῶν συνανθρώπων μας, ἡ ὁποία καί ἀποτελεῖ τὴν ἀπόδειξιν ὅτι εἴμεθα μαθηταί τοῦ Ἀγαπῶντος αὐτοῦς. Ἡ ἀγάπη μας πρέπει νά εἶναι ἐμπρακτος καί νά συνεπάγεται δι' ἡμᾶς κάποιαν θυσίαν ὑπὲρ αὐτῶν. Διότι ἀγάπη ἄνευ προσφορᾶς τῶν ἀναγκαίων ὑλικῶν καί πνευματικῶν ἀγαθῶν εἰς τόν ἀγαπώμενον εἶναι κ ε ν ὅ ς λόγος. Ἰδίως κατὰ τὴν παροῦσαν ἐποχὴν τῆς μεγάλης ἠθικῆς καί οικονομικῆς κρίσεως ὀφείλομεν, ὅσοι ἔχομεν τὴν δυνατότητα, νά προσφέρωμεν μετὰ ἰλαρότητος, ἀγάπης καί σεβασμοῦ πρὸς τόν συνάνθρωπον τὴν βοήθειάν μας πρὸς αὐτόν. Τότε μόνον ἡ χαρὰ μας ἐπὶ τῇ Ἀναστάσει τοῦ Κυρίου θά εἶναι πλουσία, ὅταν καί ἡ προσφορὰ μας πρὸς τοὺς ἀδελφούς Αὐτοῦ, τοὺς ἐλαχίστους, τοὺς

